

עפ"ג (תל אביב) 49748-12-14 - י' ק' נ' מדינת ישראל

עפ"ג (תל-אביב-יפו) 49748-12-14 - י' ק' נ' מדינת ישראל מחוזי תל-אביב-יפו
עפ"ג (תל-אביב-יפו) 49748-12-14

י' ק'

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
[15.04.2015]

כב' הנשיאה דבורה ברלינר, אב"ד

כב' השופט ג'ורג' קרא, סגן נשיאה

כב' השופטת אסתר נחליאלי חיאט

פסק דין

המערער הורשע בבית משפט קמא במסגרת הסדר טיעון בעבירות שיוחסו לו בשלושה אישומים המצויים בכתב האישום. הסדר הטיעון התבטא בכך שכתב האישום תוקן לא על ההסדר לגבי העונש. כל האישומים עניינם מערכת היחסים בין המערער ובין המתלוננת בתיק זה, שהיתה בת זוגו בתקופה הרלוונטית. באישום הראשון מדובר בכך שבתאריכים שונים בחודש נובמבר 2013 תקף המערער את המתלוננת בכך שסטר בפניה חמש שש פעמים וגרם לה שטף דם בסמוך לעינה הימנית ופצע מדמם בשפה התחתונה. האישום השני מתעד אירוע שלגביו לא נטען לתאריך מדויק, המערער הגיע למקום מגוריה של המתלוננת, חיפש במגרות ביתה של המתלוננת חגורה, ומשמצא אותה הפך את המתלוננת על המיטה הפשיל את מכנסיה והכה בישבנה באמצעות החגורה. בגין אישום זה הורשע המערער בעבירה של תקיפת בן זוג עבירה לפי סעיף 382ג לחוק העונשין. האישום השלישי עניינו נזק לרכוש. המתלוננת במהלך שיחה עם המערער הסירה את משקפי השמש שלה, המערער לקח ושבר אותם לאחר שאיים לעשות זאת והמתלוננת אמרה לו תשבור אותם. בית משפט קמא, כב' השופט ע. דרויאן, קיבל באשר למערער תסקיר של שירות המבחן ובסופו של יום הטיל על המערער עשרה חודשי מאסר. בית המשפט פעל במתווה של תיקון 113 וקבע מתחמי ענישה לכל אחד מהאירועים שמדובר בהם. בסופו של יום על אף קביעת מתחמי הענישה הנפרדים הוטל על המערער עונש כולל כדלקמן: 10 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו. ששה חודשי מאסר על תנאי באשר לעבירת אלימות נגד בת זוג, ושלושה חודשי מאסר על תנאי באשר לעבירות אלימות אחרת או נזק לרכוש או איומים. עוד קבע בית המשפט כי המערער יפצה את המתלוננת בסך של 5,000 ₪. על גזר הדין הערעור בפנינו.

לטענת הסניגורית החמיר בית משפט קמא עם המערער יתר על המידה. המערער והמתלוננת שיקומו את יחסיהם. הם חיים היום ביחד, המתלוננת נמצאת היום באולם ואף היא רוצה בהקלת עונשו. המערער אדם נורמטיבי, הערעורים בהם הורשע אינם מאפיינים את דרך חייו. אין למערער עבר פלילי. שירות המבחן המליץ על העמדתו בצו מבחן במהלכה ישולב המערער בקבוצת טיפול של אלימות זוגית. בינתיים מאז ועד היום, המערער השתלב בטיפול, הסניגורית הציגה לנו אישור מעיריית פתח תקוה ולפיו החל המערער בטיפול במרכז לטיפול באלימות במשפחה מיום 3.12.14.

ריצוי תקופת המאסר יכביד הן על המערער והן על המתלוננת, יש לתת את הדגש במקרה זה לשיקומו של המערער שמתבטא בהשתלבותו כאמור באותה קבוצת טיפול וגם בשיקום היחסים עם המתלוננת. המדינה טוענת כי בית משפט קמא לא החמיר עם המערער ואין מקום להתערב בענישה. מדובר בשלושה אירועים בעלי חומרה כל אחד מהם וחסד נעשה עם המערער כשניתן עונש אחד לכל שלושת האירועים גם יחד. שקלנו את טיעוני הצדדים וקביעתנו היא כי אין מקום להתערב בענישה.

כפי שצוין לעיל בית משפט קמא קבע על פי מתווה תיקון 113 וקבע מתחמים נפרדים לכל אחד משלושת האירועים. המתחמים שנקבעו הם מאוזנים וראויים: לתקיפת בת הזוג באמצעות החגורה נקבע מתחם שנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר. לעניין התקיפה נקבע מתחם הנע אף הוא בין 8 ל-18 חודשי מאסר, ובאשר לשבירת המשקפיים העמיד בית המשפט את המתחם בין מאסר על תנאי לבין מאסר קצר שניתן לרצותו בעבודות שירות. כאמור המתחמים הם מידתיים ואינם משקפים פן לחומרה.

את הדגש אנו שמים על התקיפה באמצעות החגורה. קשה להעלות על הדעת מעשה משפיל יותר מאשר הורדת המכנסיים של אשה בגירה והצלפה בישובנה באמצעות חגורה. לצד האלימות המילולית כרוכה במעשה זה גם השפלה נפשית ועל המערער לתת את הדין על כך. ולו בשל אירוע זה היה מקום לענישה שהוטלה בבית משפט קמא.

לפיכך חסד נעשה עם המערער כאשר בית המשפט למעשה חפף את המתחמים ואת הענישה בגדרם זה לזה. באשר להשתלבותו של המערער בטיפול - גזר הדין בתיק זה ניתן ב- 17.11.14. שבועיים לאחר מכן, תוך התייחסות לאשר אמר בית המשפט בגזר הדין, פנה המערער לטיפול, ספק אם ניתן לראות בכך בנסיבות אלה נטילה אמיתית של אחריות, בהבדל מנסיון לשפר את מצבו לקראת הדיון בערעור.

נתנו את דעתנו גם לטיעונה של הסניגורית באשר לכך שהשניים שיפרו את יחסיהם והם חיים היום יחד. אנו רוצים לקוות שהחיים המשותפים ימשיכו. יחד עם זאת, המציאות מוכיחה שהחזרה לחיים משותפים מסמנת לא פעם את תסמונת האשה המוכה בהבדל משיקום אמיתי של היחסים.

התוצאה היא כי לא מצאנו מקום להתערב בענישה ואנו דוחים את הערעור. ניתן והודע היום כ"ו ניסן תשע"ה, 15/04/2015 במעמד הנוכחים.